

Ajuntament de
Mollet del Vallès

NÚM. EXPEDIENT

RA012021002558/X2021010430

TÍTOL EXPEDIENT

Aprovació inicial del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Mollet del Vallès.

DILIGÈNCIA:

**Aprovat en els termes de la resolució/acord de l'expedient X2021010430
de 05/07/2021**

Signat electrònicament a Mollet del Vallès,

Codi de verificació electrònic: 070ca45d-5cc5-4ad1-911f-5d62835c1209

Aquest document és una còpia fidel del que consta en els arxius electrònics de l'Ajuntament de Mollet del Vallès i queda autoritzat per la seva signatura electrònica. En aplicació de l'article 27.3.c de la Llei 39/2015, de 1 d'octubre, les còpies impreses que se'n facin tenen la consideració de còpia autèntica, atès que el codi segur de verificació que inclou permet comprovar-ne l'autenticitat, validesa i integritat a la seu electrònica de l'Ajuntament (<https://seuelectronica.molletvalles.cat/eseu/csv>).

PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL DE MOLLET DEL VALLÈS

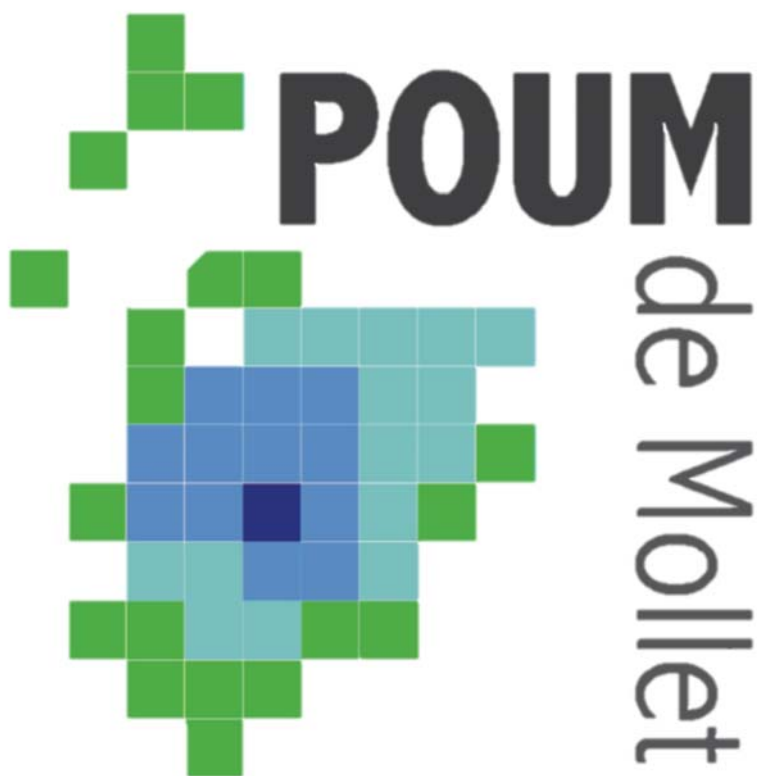
DOCUMENT PER A L'APROVACIÓ INICIAL. MAIG 2021

CATÀLEG DE BÉNS - A. MEMÒRIA

Ajuntament de Mollet del Vallès

Catàleg de béns arquitectònics, arqueològics, socioculturals, naturals, ambientals i paisatgístics de Mollet del Vallès

A- MEMÒRIA

L'article 71.1 del TRLU estableix que per aconseguir l'efectivitat de les mesures urbanístiques de protecció de monuments, edificis, jardins, paisatges o béns culturals, les administracions competents els han d'incloure en un Catàleg de béns que calgui protegir. Els catàlegs, juntament amb les normes específiques, i d'acord amb les categories establertes per la legislació sectorial aplicable, són part integrant de la documentació imperativa del pla urbanístic corresponent.

A. MARC GENERAL

Els criteris de desenvolupament urbanístic sostenible es basen, entre d'altres aspectes, en l'establiment d'un model d'ordenació equilibrat que utilitzi racionalment el territori, el medi ambient i els recursos naturals. Assolir aquesta fita, definida pel Text Refós de la Llei d'Urbanisme (en endavant, TRLUC), comporta conjuminar les necessitats de creixement amb la preservació dels valors històrics, arquitectònics, arqueològics, culturals i paisatgístics, així com dels valors identitaris dels municipis.

Per aconseguir l'efectivitat de les mesures de protecció, els municipis han d'incloure en el seu planejament general un catàleg dels béns protegits, que ha d'incorporar aquells que figuren en els inventaris del Departament de Cultura (béns culturals d'interès nacional, d'interès local i espais de protecció arqueològica), els protegits per altra via sectorial o els que el municipi vulgui protegir per la via urbanística.

El Reglament de la Llei d'Urbanisme de Catalunya (en endavant, RLUC) estableix que es pot redactar un document urbanístic de protecció si és necessari per a l'ordenació de recintes i conjunts artístics; quan cal incorporar el Catàleg de béns, si el planejament general del municipi es limita a enumerar i identificar els béns immobles que són objecte de protecció. Aquest és el cas de Mollet del Vallès.

La Generalitat de Catalunya, d'acord amb l'art. 127 de l'Estatut d'autonomia, té competència exclusiva en matèria de patrimoni cultural català. En aquest sentit, el Departament de Cultura, els Consells Comarcals i els Ajuntaments, d'acord amb la Llei de Patrimoni Cultural Català (en endavant, LPCC) i la legislació local, assumeixen importants atribucions de protecció del patrimoni cultural local, dins l'esfera de les seves competències.

L'art. 144 de l'Estatut d'autonomia atorga a la Generalitat competència compartida en matèria de medi ambient i per a l'establiment de normes addicionals de protecció. Així mateix, li correspon la competència exclusiva de regulació i declaració de les figures de protecció, delimitació, planificació i gestió d'espais naturals.

La necessària protecció dels valors del territori, sobre la base del repartiment competencial vigent, fa aconsellable establir criteris comuns per a la seva identificació i de contingut dels Catàlegs de béns, que, obligatòriament, han d'incorporar avui els plans d'ordenació urbanística municipal, com és el cas que ens ocupa i, si s'escau, els plans especials de protecció del patrimoni.

Reflexions que inspiren el Catàleg

El mètode que generalment havia orientat els Catàlegs de patrimoni dels anys 1980, fonamentalment arquitectònics, es basava principalment en una enumeració individualitzada d'aquells elements que sobresortien en la construcció de la ciutat.

Aquesta metodologia ha anat derivant en una sèrie de seleccions d'elements que responien a característiques més pròpies de la Història de l'Art Clàssic (prenent com a referents estils arquitectònics,

arquitectes notables, edificacions públiques remarcables, etc.) que podien donar compte de l'evolució urbana i de la construcció de la ciutat, tot i que amb una visió una mica deformada.

És amb aquests antecedents, que es proposa assajar amb uns criteris de protecció més globals que parteixen de dos objectius clarament definits:

- La selecció i protecció no tant de l'element individual com del territori identificat com a plataforma on succeeixen els episodis de la història humana.
- El patrimoni entès en un sentit ampli i global, incloent totes les vessants que condicionen la concepció patrimonial material (patrimoni arquitectònic, arqueològic i mediambiental) i immaterial (patrimoni sociocultural-etnològic).

En aquest sentit, la visió del Patrimoni aniria totalment vinculada al llegat evolutiu de la Història, entenent per "llegat" com allò que deixa empremta i per "evolutiu" la transformació d'un territori escàs on es canvien, es destrueixen, es substitueixen i fins i tot es juxtaposen els diferents elements patrimonials.

Les preguntes habituals a l'hora d'afrontar un Catàleg de béns són "què cal conservar?" i "com cal conservar-ho?". Per mirar d'esbrinar la resposta, ens pot ajudar mirar el Patrimoni des d'una visió genètica evolutiva. Hem de buscar quin és el genotip del territori. La definició biològica de genotip és el grup de característiques genètiques que determinen l'estructura i el funcionament d'un organisme. En el cas del Patrimoni, hem de poder identificar les històries i fases del creixement humà, les estructures que aquestes fases han generat i el seu llegat en forma d'elements concrets de qualsevol tipus (bàsicament: arquitectònics, arqueològics i mediambientals).

En el cas del llegat arquitectònic, el genotip el podem identificar clarament amb el concepte tipologia, entesa aquesta com l'abstracció conceptual d'un grup d'edificis de característiques formals, funcionals i materials semblants que, alhora, es correspon a un episodi de la història i del territori on s'ubiquen). Per tant, hauríem de ser capaços d'explicar qualsevol episodi fonamental de la història del territori de la ciutat mitjançant cadascun d'aquells grups tipològics que l'anàlisi del Patrimoni des d'un punt de vista global i històric ens porti a tipificar.

Si la ciutat i el territori s'entenen com un organisme, aquest genotip ens permetrà, un cop identificat, reconstruir el territori en qualsevol dels seus moments històrics.

Per portar a terme aquesta detecció d'elements patrimonials i classificació tipològica cal tenir en compte les següents consideracions:

- Si entenem el Patrimoni Històric no com un catàleg de peces monumentals, sinó com els senyals persistents de la història sobre l'estructura urbana; si entenem que aquest procés històric de decantació de formes físiques conforma els espais públics (carrers, places, etc.) com a espais de vida col·lectiva dotats dels valors simbòlics i de significats propis de cada història urbana, conclourem que el valor dels continguts significatius dels quals és dipositarí l'espai públic determina la qualificació del Patrimoni Històric d'un lloc.

La percepció de l'espai públic (també dels àmbits semi-públics i privats) com a gresol de la història urbana resultarà més o menys rica en funció de les intervencions urbanístiques i arquitectòniques que s'han esdevingut durant l'evolució del procés històric. L'empobriment de la percepció històrica de l'espai públic pot empobrir la comunitat mateixa. El coneixement social que abans es transmetia mitjançant l'espai urbà el transmeten ara els mitjans, doncs, tant el Patrimoni Històric de la ciutat com les seves tradicions socials constitueixen un sistema de comunicació, un transmissor de coneixement.

El coneixement que els continguts significatius de l'espai públic transmet, com per exemple el que representa la plaça de Prat de la Riba en el cas de Mollet del Vallès, resulta de la pervivència del mateix com a valor no exclusivament físic, sinó també immaterial. Utilitzant el record, la memòria col·lectiva esdevé un corrent de pensament continu, intern al grup social, i relaciona temps i imatges espacials que han de ser reconegudes en tota la seva dimensió.

En concret, les imatges espacials intervenen de forma directa en la memòria col·lectiva. Per la ciutadania és molt important l'aspecte físic, material de la ciutat, com es pot constatar per la transcendència que té per un grup social la desaparició d'un carrer o d'un edifici: més que no pas esdeveniments no visibles polítics o religiosos, de més importància general. En aquest cas l'enderrocament i desaparició de la Font d'en Sugranyes, els anys 1960, representà una pèrdua de la identitat. La seva reconstrucció, doncs, ha estat fonamental per rellegir el fil a través del fil significatiu de la història.

- La manipulació de la memòria social sovint comporta alteració de l'espai físic en la direcció que interessa a qui té potestat per alterar-lo. És, per tant, molt important l'estatus democràtic dels mecanismes de fixació social de la memòria col·lectiva que es manifesta, entre d'altres, mitjançant l'espai públic i les actuacions que es porten a terme.

Donat que el món material perdura i pot sobreviure als seus creadors, pot servir de monument als seus esforços i ideals; i, per la mateixa raó, els artefactes sobreviuen en formes que els seus creadors o propietaris no determinaren i es converteixen en proves a partir de les quals es poden reconstruir altres interpretacions del passat.

Si bé cap a la segona meitat del segle XIX la ciutat era concebuda mental i visualment com una obra d'art, i entre els anys vint - vuitanta d'aquest segle s'ha vist com un panorama, la cultura actual la contempla com un espectacle. D'altra banda, el medis d'informació substitueixen l'experiència personal, física i directa de la realitat, per la informació, la qual cosa suposa la fragmentació i la privatització de l'experiència col·lectiva, que trenca el lligam amb el passat.

En definitiva, hores d'ara quan la presència dels mitjans de comunicació estan aconseguint alterar en la ciutadania la relació entre memòria col·lectiva, història i espai urbà, el passat s'està convertint en una reconstrucció d'imatges desconexes, en una percepció fragmentada de la Ciutat. I no sols això, sinó que la presència i l'aplicació actual de les noves tecnologies i de la publicitat provoca sobre la cultura a més del trencament amb el passat, la trivialització dels símbols culturals que s'havien entès com més sòlids.

- La idea que tenim de cada ciutat, la imatge simbòlica, la conformen els símbols físics: el monument i la forma de l'espai públic. Dins de cada ciutat, l'evolució de la memòria històrica, respectant els valors simbòlics que li són propis, suposa, la convivència harmònica de formes significatives diferents i incorporar amb cura al llegat històric, els valors simbòlics contemporanis. Això comporta cura per l'arquitectura del passat i del present, però també de la traça i el pla. A. Rossi diu "Les ciutats romanen sobre eixos de desenvolupament, mantenen la posició dels traçats, creixen segons la direcció i amb el significat de fets més antics que els actuals, sovint molt llunyans. Moltes vegades, aquests fets romanen, estan dotats de vitalitat contínua, a vegades, es destrueixen; llavors només queden les formes, els signes físics del locus. La permanència més significativa ve donada pels carrers i pel pla; el pla es manté sota nivells diversos, es diferencia en les atribucions, sovint es deforma, però substancialment no canvia de lloc."

Hauríem d'entendre que les transformacions són significatives en la conformació de l'espai públic, la seva alteració és de gran importància pel significat simbòlic de la ciutat. D'una banda, la recuperació

de jardins privats de gran extensió i en àrees centrals de Mollet del Vallès, com els casos del Parc de Can Mulà i els Jardins de la Farinera com a nous espais, sense perdre les referències i els límits que disposaven són un excel·lent exemple d'integració i de respecte pel patrimoni. En el sentit contrari, ens hem trobat, sovint, amb actuacions d'esponjament en teixits urbans densificats, les intervencions especulativo - formals, que suposen incidències sobre la memòria col·lectiva de gran transcendència i capacitat manipuladora.

- En un altre ordre de coses, el monument com a símbol commemoratiu i de poder ha estat substituït per la publicitat urbana, sobretot pel cartell lluminós, i aquest no ajuda a conformar una imatge d'espai públic col·lectiu.

Intervenir en aquest moment en la definició d'una acció orientada a protegir el patrimoni històric, és a dir, a protegir les imatges que simbolitzen la memòria col·lectiva d'una ciutat, vol dir pensar en arquitectura del passat (monuments) i en la traça urbana sobre la qual s'han anat assentant, però també en la pervivència harmònica de manifestacions figuratives de la cultura que cada temps històric ha anat dibuixant sobre aquella cultura base.

- Allò que ara considerem patrimoni és el resultat d'un període d'esforç material i tècnic (rigor constructiu, innovació plàstica) de modernització de la cultura material, reflex d'un moment històric puixant i transformador. Allò que ara considerem patrimoni se'ns ha conservat en la major part dels casos perquè després del període transformador i modernitzador que hi va donar origen, no hi ha hagut un altre moment històric prou puixant, ni una davallada prou profunda, com per transformar-lo de nou.
- Reflexions entorn el patrimoni arquitectònic i la contemporaneïtat. El catàleg ha volgut recollir intervencions contemporànies significatives i que han marcat un segell de qualitat en l'urbanisme i l'arquitectura a Mollet del Vallès. A nivell de l'espai públic podem parlar del Parc dels Colors i a nivell de noves ordenacions dotacionals, residencials i/o de serveis i terciari, trobem el Centre Multifuncional de Can Mulà, per exemple. Ambdues, formant part del Catàleg vigent, han estat novament refrendades en aquest nou document.

a. Singularitats i teixit

Les catalogacions s'han sobreposat pràcticament fins avui en dia a planejaments generals preexistents, hereus directes en alguns casos de l'etapa expansiva dels setanta. Així, determinades peces menors que es cataloguen de forma aïllada no són sinó restes de tipologies prèviament dominants que, una aproximació del planejament general més respectuosa amb els teixits, hagués conservat paramètricament, sense necessitat de momificació posterior.

Aquest és el cas dels rengles de cases o de l'habitatge suburbà, o de la caseta i l'hortet. L'interès contemporani dels quals, ha vingut demostrat a posteriori de la seva desaparició generalitzada i catalogació puntual com és el cas del rengla de cases situades al carrer d'Àngel Guimerà, enfront la universalització de solucions denses de baixa alçada amb verd privat.

Resulta evident en aquest cas, com l'interès del ritme pausat i regular del teixit, la qualitat ambiental de la presència de jardins, etc. (parametritzables urbanísticament sense necessitat de recórrer a la fidelitat lingüística als precedents) superen de llarg el interès artístic, arquitectònic o monumental d'unes peces aïllades.

En aquests casos el catàleg, i el seu conseqüent esforç filològic esdevé tan sols un pal·liatiu caricaturesc d'un planejament general que no ha estat possible materialitzar.

b. Continuïtat i contrast

Una qüestió diferent és la de tipologies de grans dimensions que tot i essent originalment majoritàries han esdevingut funcionalment obsoletes i per les quals no queda habitualment altra alternativa que la reutilització com a equipament.

Aquesta situació, que en casos singulars ha proporcionat l'oportunitat d'experiències arquitectòniques molt riques, quan adquireix molta envergadura produeix un empobriment cultural per tal com impedeix, o en el millor dels casos dilueix, la presència d'arquitectura contemporània aclaparada pel pes del gran esforç de reconstrucció fidel.

Podria ser el cas a Mollet del Vallès d'alguns conjunts industrials com el de la Teneria o la LEFA, que difícilment poden mantenir els contenidors originals amb l'ús inicial, de manera que esdevenen, encara, la pedrera d'imatges congelades de l'estat del benestar.

No és que l'alternativa sembli ser la demolició generalitzada però caldria pensar en cada cas, en funció de les tensions transformadores que es donen pels nous usos o la nova situació urbana, quan convé preservar intacta la ruïna arqueològica i actuar nítidament per contrast, i quan, en canvi, és possible i culturalment enriquidor, treballar en la continuïtat i sotmetre la preexistència a la difícil manipulació de la reconstrucció, possibilitant la seva recuperació i dignificació.

B. OBJECTIUS I CRITERIS

1. OBJECTIUS I CRITERIS DEL CATÀLEG

L'objecte d'aquest Catàleg és l'establiment de totes aquelles determinacions i mesures necessàries per a l'adequada preservació, foment, restauració, intervenció i gestió dels béns arqueològics, paisatgístics, naturals i arquitectònics que constitueixen el patrimoni del municipi de Mollet del Vallès.

Tot i que en origen ens havíem plantejat la realització d'un document genèric que donés resposta als continguts que la LUC determina en la redacció dels POUM, hem considerat convenient que prenguéssim la forma de Catàleg, amb totes les eines i requeriments per tal que esdevingués una figura de planejament plenament actualitzada als criteris més recents sobre la interpretació del patrimoni cultural.

En el marc del planejament urbanístic, un Catàleg és un document normatiu que permet als Ajuntaments protegir el patrimoni més significatiu del municipi. A través de fitxes individualitzades identifica els conjunts i els elements patrimonials rellevants (arquitectònics, arqueològics, paleontològics, socioculturals, etnològics, naturals i ambientals o paisatgístics). En el nostre cas hem volgut anar més lluny i, a través de les fitxes, s'ha determinat el nivell de protecció al qual estan subjectes els diferents béns, però també concretant i determinant el tipus d'intervencions o actuacions possibles d'acord amb el contingut normatiu del POUM i del propi Catàleg, per tal de garantir la preservació dels valors patrimonials i de les formes tradicionals d'ocupació humana del sòl.

Aquest Catàleg ha de tenir en compte, evidentment, les determinacions de la Llei 9/1993 de Patrimoni Cultural Català.

En aquest marc, els objectius bàsics del Catàleg són els següents:

- Inventariar exhaustivament els béns immobles, els jaciments arqueològics i altres elements singulars de valor patrimonial, així com els valors naturals i paisatgístics del municipi, amb la finalitat d'aprehendre el territori i facilitar la presa de decisions quant a quins elements cal protegir.
- Aprofundir en el coneixement de la història de cadascun d'aquests elements, així com dels trets urbanístics i arquitectònics que els defineixen i caracteritzen, per a determinar els seus valors històrics, tipològics i ambientals, definir els motius de la seva catalogació i fixar la categoria i el nivell de protecció.
- Establir un seguit de mesures urbanístiques de protecció jurídica que serveixin d'instrument normatiu capaç de permetre la preservació i la posada en valor de tots aquests elements i valors.
- Proporcionar a l'Ajuntament una documentació que li permeti explicar fàcilment el treball a terceres persones: equip de govern, entitats cíviques i culturals, col·legis professionals, ciutadania, etc.
- Permetre la difusió i el coneixement per part de la ciutadania dels valors patrimonials i paisatgístics i de la història que aquests elements transmeten com un actiu cultural de Mollet del Vallès.

El Catàleg té per objecte primordial tractar, específicament, la protecció del patrimoni cultural del municipi, entès com el derivat de l'acció humana al llarg dels segles, en totes les seves manifestacions incloses les relatives al seu relleu històric, social, natural i ambiental.

S'entén per Patrimoni Arquitectònic, Arqueològic, Ambiental i Històric de Mollet del Vallès, el conjunt d'edificis, conjunts, ambients (urbans i del rodal, significativament remarcable en el sector de Gallecs), altres construccions i elements patrimonials d'interès cultural (urbans i periurbans); així com altres espais o racons que, considerats aïlladament o en conjunt, constitueixen, amb la inclusió del Patrimoni Geològic i

Paleontològic a partir dels seus jaciments, la identitat històrica de Mollet del Vallès i representen un llegat cultural per transmetre a posteriors generacions.

El reconeixement de diversos béns patrimonials, diferenciats en el Catàleg, ha de servir per explicar els grans capítols de la història de Mollet del Vallès que han perdurat fins avui, els assentaments i el creixement de la ciutat, a través d'uns testimonis que representen una identitat cultural, singular i definida, al llarg de molts anys.

El Catàleg estableix els mecanismes de protecció del béns declarats; fomenta les mesures de conservació, millora i difusió del patrimoni, preveu la gestió global del mateix, on es superposen i interaccionen, de manera especial, els valors arquitectònics, arqueològics - paleontològics, paisatgístics, històrics, socials i mediambientals. La redacció del mateix s'ha fet sota una base de treball que recull i amplia, fonamentalment el document vigent, amb una visió participativa i de conjunt, establint un protocol d'intervenció unitari, davant del discurs que ha d'avaluar decisions plurals sobre la definició, el tractament i els criteris d'intervenció que hauran de regular les actuacions en els tres ambients significatius que ja estan definits en l'actualitat (El Centre, l'Eixample de l'Estació de França i el Centre Multifuncional de Can Mulà), conjunts o béns protegits, així com en els seus entorns.

Es vol tractar, sense apriorismes conservacionistes, les peces singulars més representatives, des del punt de vista del context urbà, dels seus valors històrico-artístics fins a elements que han estat testimoni de la memòria històrica, per tal d'oferir unes determinacions específiques d'intervenció i no només unes normatives genèriques de prevenció.

Es valora de manera prioritària, la realitat paisatgística del centre històric (a través del reconeixement com Ambient), la formació de l'eixample i els seus fronts més reconeguts (com l'Eixample de l'Estació de França i els fronts dels carrers de Berenguer III, o del carrer d'Itàlia), valorant la presència d'un teixit urbà general representat per determinats carrers o places (com la del Mestre Antoni Suñé), enfront dels elements singulars exclusivament. Altrament, s'ha volgut reconèixer, també, la identitat de les noves operacions contemporànies significatives, com el cas del conjunt de Can Borrell, conformats a partir de l'urbanisme i les tipologies arquitectòniques dels anys 1980. En tots els casos es vol fomentar el manteniment i la integració creativa en el context urbà i paisatgístic dels ambients i conjunts de gran interès, per enriquir la comprensió de l'evolució històrica i la transformació del territori urbà, així com la preservació del rodal, representat especialment per Gallecs.

El manteniment i la millora dels valors paisatgístics, arqueològics, històrics i culturals de Mollet del Vallès constitueix una manifestació del principi de desenvolupament urbanístic sostenible i ha de contribuir significativament a la qualitat de vida de les generacions presents i futures, així com refermar el caràcter singular i identitari del municipi envers la dinamització del coneixement i la difusió cultural que representa el patrimoni.

És amb aquest objectiu que es planteja el Catàleg de Mollet del Vallès: la redacció d'un únic document urbanístic de protecció per tot el terme municipal, amb criteris adequats per a cada capítol (arquitectònic, arqueològic, mediambiental, paleontològic, geològic, històric, etc...), però tendint a obtenir una base general d'interrelació conjunta entre tots ells per tal de visualitzar-ho també gràficament en un únic conjunt de plànols informatius i normatius.

Per complir amb aquesta finalitat, s'han establert tres línies bàsiques en la redacció del Catàleg:

Actuació patrimonial

El document parteix de la constatació que el Catàleg vigent ja contempla, en part, la nova concepció global del Patrimoni com un tot no divisible que vol mantenir el patrimoni històric i ambiental de la ciutat amb l'objectiu de poder explicar els grans capítols de la construcció històrica i el seu creixement, a través d'un llegat global i particular alhora format per elements existents protegits.

Aquesta mateixa nova concepció es tradueix en mantenir el criteri de formalitzar un catàleg únic per a tots els valors, mitjançant el disseny d'una fitxa única per a qualsevol tipus d'element, amb distinció de descripció d'aquest, classificació i protecció (arquitectònica, arqueològica, natural, mediambiental-paisatgística i, amb la nova incorporació a través del present document, de l'apartat sociocultural-etnològic).

El nou catàleg, les fitxes, la gestió i, sobretot, el manteniment i preservació estratègica fixa com a resposta a la voluntat d'entendre el patrimoni com un tot no divisible. Un projecte pluridisciplinar i integral.

Mecanismes de protecció: Tractament sense apriorismes conservacionistes de les peces singulars més representatives, des del punt de vista del context urbà, valors historico-artístics... per tal d'oferir unes determinacions específiques d'intervenció i no unes genèriques normatives de prevenció.

Valoració prioritària del paisatge en els seus ambients significatius, representats fonamentalment pel Centre històric i l'Eixample de l'estació de França. Es vol mostrar la força del teixit enfront dels elements singulars. Foment del manteniment i la integració creativa en el context urbà i paisatgístic dels conjunts de gran interès, per tal de permetre enriquir la comprensió dels processos històrics de la transformació del territori.

Establiment d'un protocol d'intervenció únic, davant de qualsevol actuació en un espai o element de protecció.

El plantejament del Catàleg parteix de noves bases legislatives, dimensionals, conceptuals i d'escala de valors amb la intenció de millorar, qualitativament, el catàleg existent. S'implementen noves categories de béns a reconèixer, com els socioculturals-etnològics, necessaris per entendre la dimensió històrica i de transformació de la ciutat posant en relleu elements o espais sensibles, malauradament en la major part dels casos, ja desapareguts.

Un altre aspecte essencial és l'escala dimensional i la relació entre els valors patrimonials. Així, en la primera observació partim d'una legislació competent en qüestions de patrimoni, a escala nacional, la Llei del Patrimoni Cultural Català (LPCC, 9/1993); per l'altra, el marc físic d'actuació comprèn la totalitat del terme municipal com espai territorial.

Cal esmentar, també, que els valors i conceptes per a determinar la protecció són, avui, necessàriament pluridisciplinars i associats entre ells –no es parla únicament d'àmbits concentrats en l'arquitectura o l'arqueologia– sinó que es determinen totes les vessants que presenta el patrimoni en l'actualitat, com una suma de valors arquitectònics, arqueològics, geològics, paleontològics, mediambientals i, especialment, de qualitat paisatgística.

Finalment, es determina el concepte de l'àmbit no únicament des del punt de vista físic (geogràfic o posicional) sinó des del marc dels valors de pertinença i d'interrelació que poden tenir els seus elements, es tracti d'espais urbans o de conjunts de béns situats en el rodal.

Interrelació multidisciplinària

El Catàleg no pretén ser, únicament, una “revisió i actualització” del document existent, sinó que incorpora noves visions polièdriques, multidisciplinàries i d’abast territorial sota les òptiques següents:

- Comporta un pla de protecció que, en el marc del POUM, vol afavorir una promoció tècnica, econòmica i un millor coneixement i reconeixement de l’evolució històrica de la ciutat i el seu territori.
- Vol valorar i preservar els valors culturals-etnològics-històrics que pugui tenir un determinat edifici, construcció o element urbà, a partir del concepte de protecció documental, més enllà de la gestió urbanística convencional, que sigui capaç de determinar, per alguns elements, un grau de protecció que no comporti, obligatòriament, una protecció física del bé, però que reculli en un treball d’investigació el testimoni gràfic i documental del mateix, mitjançant la redacció d’un informe patrimonial.
- La declaració d’un element com a bé catalogat, s’ha estimat a partir d’un discurs tècnic i professional sota visions plurals. La determinació d’una protecció física en els seus diferents graus o nivells (integral, conservació, parcial, ambiental, documental) comporta la definició individualitzada de criteris per cadascun dels béns; indicant, especialment, què ha de ser preservat i com s’ha d’intervenir.
- El Catàleg ha de ser un document urbanístic però també didàctic i pedagògic. Cal, per tant, una col·laboració entre administració, particulars i la ciutadania en general per desenvolupar-lo.
- Es considera que la justificació primordial per preservar el patrimoni no pot ser únicament a partir del seu valor intrínsec -entès com element material- sinó a través del seu valor relatiu, associat a altres factors rellevants –materials o immaterials- com la cultura, la història, la ubicació física, la imatge paisatgística i/o la capacitat de consolidar, encara que sigui puntualment, la identitat i la personalitat de Mollet del Vallès.
- Es pretén establir les mesures reguladores que han d’incidir sobre cadascun dels ambients, conjunts i/o elements situats en el teixit urbà i periurbà.
- Caldrà preveure, per a la seva gestió, mecanismes d’ajut pel correcte manteniment dels béns, especialment arquitectònics, catalogats. És fonamental incidir en els aspectes complementaris per a un millor desenvolupament de les prescripcions indicades en les fitxes del Catàleg com són: el manteniment predictiu; el foment de la restauració – rehabilitació; la promoció d’un pla d’ajuts i de subvencions; una millora en el tractament fiscal, etc.

Conveniència i oportunitat

L'avaluació del patrimoni

Mètodes de valorització

Antecedents

Visió estàtica

Avui no podem considerar el valor patrimonial, únicament, des de l'òptica d'un model urbanístic o d'un element arquitectònic determinat

Visió dinàmica

Cal tenir una mirada àmplia que llegeixi el desenvolupament i la transformació d'un àmbit urbà, com un territori no homogeni format d'elements, conjunts i àrees amb personalitat pròpia, establint diferències a partir del grau de protecció i objectivant la seva transformació i renovació

Visió paisatgística

Cal avançar en la idea de l'entorn i la interrelació dels diversos elements en una imatge que ha de determinar el valor del paisatge urbà amb les seves singularitats

La solució integradora proposada en els apartats anteriors, visionant i regulant el patrimoni cultural d'abast municipal, presenta diversos avantatges en la conveniència i l'oportunitat del present Catàleg:

- Permet coordinar alhora els criteris de protecció –en essència patrimonials- i regulats principalment des del Catàleg i els de planejament, desenvolupats fonamentalment a partir de la gestió urbanística implementada en el document general del POUM.
- Permet donar tractaments que, tot i ser generals per tots els béns catalogats de la ciutat i el seu municipi, s'ajusten a les característiques d'anàlisi més global: paisatgístiques (en l'entorn de Gallecs, fonamentalment), les unitats ambientals (a partir de la definició acurada d'espais determinats – urbans o periurbans-, fronts edificatoris) i conjunts de diferent escala que conformen principalment els dos Ambients més significatius -El Centre històric (AMB.1) i l'Eixample de l'Estació de França (AMB.2)- contemplant, també, algunes operacions urbanístiques contemporànies, d'habitatges, dotacions, de terciari o mixtes com serien, respectivament, les illes de cases de Can Borrell i el Centre Multifuncional de Can Mulà, executades en les dècades de 1980 i 90.
- Facilita l'anàlisi i la discussió detallada dels ambients, conjunts i elements amb els seus respectius entorns de protecció.
- Permet encabir en un únic document i seguint una única aprovació, un document de protecció del patrimoni d'abast municipal.

- Permet aglutinar el concepte de protecció integral del patrimoni cultural de Mollet del Vallès (arquitectònic, arqueològic, natural, ambiental - paisatgístic i sociocultural - etnològic), facilitant-ne la gestió posterior de manera unitària i amb un procediment més àgil i entenedor. Precisament, la necessitat de lligar, entre sí, els quatre grans àmbits de protecció (arquitectònic, arqueològic, i natural -paisatgístic i sociocultural - etnològic) incideix en la valoració d'ambients (urbans i periurbans) amb els seus fronts, conjunts, edificis, així com altres elements patrimonials, que fins ara no s'havien inclòs en l'anterior Catàleg: elements d'arquitectura industrial (especialment en el període del segon racionalisme -anys 1950-60-); de la memòria històrica i social (refugis de la Guerra Civil 1936-39); de l'activitat tradicional lligada a uns estils determinats (el comerços o botiga singular que representa la Farmàcia Amadó); així com els elements en sòl no urbanitzable i ambientals principalment en l'espai de Gallecs.

El Patrimoni com un tot indivisible

La nova concepció global del "Patrimoni" com un tot no divisible que vol mantenir el llegat històric i ambiental que ha estat preservat a Mollet del Vallès, porta a l'objectiu de poder explicar els grans capítols de la construcció històrica i el creixement de la ciutat, a través d'un llegat global i particular alhora format per elements existents protegits, considerant els seus entorns físics o visuals i, els ambients als quals pertanyen, si s'escau.

Alguns dels béns inclosos en el Catàleg i que es troben en els dos ambients urbans declarats (AMB.1 i AMB.2), sota aquesta òptica unitària i polièdrica, són mereixedors de ser preservats, en graus diferents, sense arribar a tenir el nivell del que s'entén normalment per catalogable en una lectura purament individualitzada de cada bé en particular, i més tenint en compte les regulacions a que els elements integrants del catàleg queden sotmesos a partir de la LPCC.

La protecció d'ambients, conjunts, edificis a partir de regulacions urbanístiques concretes, circumscrites a l'àmbit patrimonial, permet garantir la seva conservació real, en molts casos, per l'acumulació de més d'un valor assignat (arquitectònic, arqueològic i d'entorn mediambiental). En definitiva, doncs, el Catàleg vol incidir sobre la forma i el fons de la intervenció entenent les actuacions com a mesures pensades "en positiu".

Aquesta concepció es tradueix en la creació d'un document únic ("Catàleg de patrimoni integral") per a totes les cinc categories de béns i que possibilita la redacció de les fitxes del Catàleg segons el document matriu adaptat a la base de dades editades a partir del programa *Microsoft Access* dins l'entorn *Office 365* que segueix les prescripcions i determinacions dels Departaments de Cultura i de Territori i Sostenibilitat per a portar a terme la redacció dels Plans especials de patrimoni així com els Catàlegs de béns. En aquest sentit s'han seguit tots els criteris i les prescripcions que es relacionen en el document de *Directrius de contingut per als Catàlegs de béns protegits i Plans Especials de Protecció*, del mes de març de 2013¹

¹ Documents elaborats conjuntament en el marc d'un equip d'experts en els àmbits del patrimoni i l'urbanisme i administracions, entre elles la Diputació de Barcelona, coordinat per l'arquitecte Clara Galiano (arquitecte urbanista, cap del servei de Documentació i Estudis de la Direcció General d'Urbanisme del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya).

Ajuntament de Mollet del Vallès

Ajuntament: Mollet del Vallès

Béns arquitectònics

Béns arqueològics i paleontològics

Béns socioculturals i etnològics

Béns naturals

Béns ambientals i paisatgístics

v 1.0

Formularis

Informes

[formulari d'elements arquitectònics >](#)

[formulari de conjunts arquitectònics >](#)

[formulari dels béns arqueològics i paleontològics >](#)

[formulari dels béns socioculturals i etnològics >](#)

[formulari dels béns ambientals i paisatgístics >](#)

[informes dels elements arquitectònics >](#)

[informes dels conjunts arquitectònics >](#)

[informes dels béns arqueològics i paleontològics >](#)

[informes dels béns socioculturals i etnològics >](#)

[informes dels béns ambientals i paisatgístics >](#)

[INDEX DELS BÉNS >](#)

[QUADRE RESUM >](#)

BACKUP

Print icon

Aquesta primera imatge correspon a la portada d'entrada, segons la plantilla a personalitzada pel cas de Mollet del Vallès i que permet seleccionar, primer la categoria e béns i segon si volem treballar sobre el formulari (format de base de dades) o bé volem procedir a imprimir l'informe (recull de totes les fitxes) en format pdf, per tal d'obtenir en el seu conjunt les corresponents Fitxes del Catàleg de béns del PEPS.

Els mecanismes de protecció representen un tractament sense apriorismes conservacionistes de les peces singulars, observades des del punt de vista del context urbà, dels seus valors històrico-artístics., amb l'afany d'oferir unes determinacions específiques d'intervenció i no unes genèriques normatives de prevenció.

S'ha volgut incidir en l'establiment d'un anàlisi i valoració prioritària del paisatge dels teixits que representen el Centre (AMB.1) i l'Eixample de l'Estació de França (AMB.2), enfront la perspectiva d'atendre o prioritzar els elements singulars. Les iniciatives s'han plantejat pensant en el foment del manteniment i la integració creativa en el context urbà i paisatgístic dels conjunts de gran interès, per tal de permetre enriquir la comprensió dels procés històric de la transformació urbana.

Aquestes consideracions comporten l'establiment d'un protocol d'intervenció únic sobre un mateix bé o conjunt catalogat, davant de qualsevol actuació de mirada puntual en un espai o element de protecció. Un raonament compatible amb la necessitat d'establir un ordre de prioritats aplicable a tots els valors: garantir processos, conservar estructures i protegir elements singulars.

2. TRACTAMENT DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC

I. Objectius

- Sobre el teixit urbà existent i l'àmbit no urbanitzable, identificar els traçats urbans, infraestructurals i agraris, els teixits parcel·lars i edificatoris, els tipus morfològics, els sistemes estructurals i constructius, la iconografia, els oficis i els materials, les textures i els colors que, o bé configuren anònimament àrees homogènies, de qualitat ambiental remarcable (Ambients, AMB.1 i AMB.2), o bé permeten conèixer o evocar, fins i tot aïlladament i fragmentàriament, un determinat estadi històric de la cultura material de Mollet del Vallès.
- Aprofundir sense apriorismes conservacionistes l'estudi monogràfic i la crítica rigorosa de les peces singulars monumentals o més representatives, ja catalogades, des dels punts de vista de context urbà, apreciand des de la mirada actual, els seus valors historico-artístics, així com les possibles lesions i/o patologies constructives per tal d'obtenir unes determinacions específiques d'intervenció, uns fonaments projectuals prescriptius indicats a les fitxes del catàleg, enlloc d'elaborar normatives generalistes de prevenció o plantilles modèliques a seguir.
- En aquest sentit, s'ha volgut identificar, en l'essència individual i tractades en una fitxa de catàleg específica, exclusivament les peces singulars d'arquitectura, enginyeria civil, o arts aplicades que destaquen per la seva excel·lència com a manufactura artística o tècnica, per l'extraordinària significació paisatgística o urbana de la seva implantació, o per la vinculació directa com escenari, catalitzador o seu de determinats fets o processos històrics rellevants per la memòria històrica de la ciutat.
- S'ha incidit en l'estudi de la vigència i viabilitat futura de les característiques fonamentals i concretes dels teixits ambientals considerats com a mesura per preservar el paisatge urbà identificatiu, i integrar desacomplexadament les condicions transformadores per a la seva supervivència contemporània.

En aquest sentit, el Catàleg ha establert una classificació tipològica dels béns i àmbits, relacionada amb el llegat arquitectònic de Mollet del Vallès i que es mostra a continuació:

- 01 **ARQUITECTURA AGRÍCOLA (AA)**
- 02 **ARQUITECTURA FUNERÀRIA (AF)**
- 03 **ARQUITECTURA COMERCIAL. COMERÇOS EMBLEMÀTICS (AC)**
- 04 **ARQUITECTURA INDUSTRIAL (AI)**
- 05 **ARQUITECTURA PÚBLICA, SEMIPÚBLICA, REPRESENTATIVA (APR)**
- 06 **ARQUITECTURA RELIGIOSA (AR)**
- 07 **ARQUITECTURA RESIDENCIAL RURAL (ARR)**
- 08 **ARQUITECTURA RESIDENCIAL URBANA (ARU)**
- 09 **ELEMENTS SINGULARS / ESPAIS I MOBILIARI URBÀ (S)**
- 10 **AMBIENTS (AMB)**

II. Criteris

- Valorar prioritàriament el paisatge del centre històric (AMB.1), el teixit abans i al mateix temps que les peces singulars, amb atenció a la presència simultània d'escapes contrastants.
- Preveure les interaccions indestriables entre arquitectura històrica i caracterització formal i funcional dels espais urbans tot implicant en les polítiques de patrimoni les decisions sobre mobilitat, usos i activitats, i estratègies territorials i mediambientals, desenvolupades en el marc del POUM.
- Considerar la vigència futura del teixit com a prioritària, enfront la conservació descontextualitzada d'unes poques peces individuals i esparses que, una aproximació del planejament general més respectuosa amb la preexistència, hagués conservat sense necessitat d'una momificació artificial.
- Fer del patrimoni també una qüestió d'arquitectura. Atendre a l'exigència de generar en les noves intervencions valors de patrimoni contemporani, amb la consciència que no s'edifica el primer estrat ni tampoc el definitiu o irreversible. Evitar la "fossilització", especialment en béns patrimonials amb proteccions parcials o documentals que presentin un grau elevat de deteriorament en les seves estructures referents.
- Reduir el caràcter apriorístic de les prescripcions genèriques per obrir-se - tot assumint el risc que això comporta - a la capacitat de l'anàlisi concreta, de la situació particular, en el marc de l'estudi general envers l'entorn ja edificat i/o transformat al llarg dels anys.
- Evitar el mimetisme falsificador i, la cada cop més, nebulosa interpretació comercial dels ambigus conceptes de rehabilitació i restauració, per tal de juxtaposar a la conservació atenta, lleugera, rigorosa i continuada del patrimoni en bon estat, la nítida contemporaneïtat de les reedificacions.
- Ampliar el ventall d'actuacions científicament correctes a les actuacions rigoroses de documentació històrica i constructiva de determinades preexistències materialment obsoletes prèviament a la seva necessària substitució.
- Articular els mecanismes de protecció de l'ambient urbà i de determinats tipus edificatoris amb les ordenances del planejament general, de manera que es pugui garantir la supervivència i transmissió dels valors històrics dels teixits ambientalment protegits (el Centre i l'eixample de l'Estació de França) amb vigència funcional i espacial contemporània, més enllà de la congelació artificial d'unes poques peces descontextualitzades.
- Socialitzar el patrimoni a la vegada com a element d'identitat i vector estratègic del desenvolupament del Mollet del futur. Integrar-lo en un projecte de la ciutat educadora, que relligui els testimonis físics o documentals del passat -a través dels elements de senyalització, identificació de béns desapareguts i de la generació d'itineraris- per tal de fer-ne un bé cultural d'ús habitual de la població que reforci la identitat i autoestima locals, i un atractiu específic i singular.
- Situar el patrimoni arquitectònic en el context urbanístic de la "cultura del manteniment" i la conservació del parc edificat, reforçada per les actuals reflexions sobre la sostenibilitat. Articular estretament les previsions de gestió del planejament de protecció, amb els mecanismes de la

disciplina urbanística per a fer un seguiment quotidià de l'estat dels béns immobles protegits, i per exigir de les propietats l'exercici de les seves responsabilitats pel que fa a la seguretat, salubritat i ornat dels edificis.

- Assumir des de l'administració, la part corresponent per allò que excedeix el deure normal de conservació i, en condicions extremes la responsabilitat subsidiària, en tant que la catalogació d'una finca es produeix per a què la societat pugui gaudir-ne parcialment com a patrimoni públic i cal doncs, redistribuir una part proporcional d'aquell deure (dimensió econòmica de l'apropiació col·lectiva dels valors).
- Situar el capítol de la protecció del patrimoni en les prioritats municipals d'una forma regular i programada, com una política activa d'inversió permanent en infraestructura cultural. Considerar el Catàleg indestruïble del Programa d'actuació municipal que comprometi els recursos per invertir en el capital fix que representa seguir el fil evolutiu de la transformació de la ciutat.

3. TRACTAMENT DEL PATRIMONI ARQUEOLÒGIC - PALEONTOLÒGIC

I. Objectius

- Identificar, regular la intervenció i protegir si s'escau, els béns mobles i immobles d'interès susceptibles d'estudi amb metodologia arqueològica, paleontològica o geològica sigui quina sigui la seva datació i cronologia.
- Identificar els àmbits d'expectativa arqueològica on existeixin indicis racionals per evidències materials, antecedents històrics o altres, que permetin suposar l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques al subsòl.
- Delimitar i regular la intervenció dels espais d'expectativa arqueològica, on són procedents les intervencions preventives, amb anterioritat a la transformació del sòl i a l'edificació.
- Possibilitar sense apriorismes conservacionistes i amb una certa independència de la hipòtesis de reutilització física futura, la recerca científica i la documentació del patrimoni històric (estructures físiques i processos socials).
- Fomentar la recuperació física, la consolidació i l'adequació museològica dels béns mobles i immobles d'interès que estiguin en prou bon estat de conservació per a permetre intervencions restauradores tècnicament nítides.
- Fomentar el manteniment, i la integració creativa en el context urbà i paisatgístic dels conjunts de gran d'interès en prou bon estat de conservació, sempre que permetin enriquir in situ la comprensió del contradictori procés històric de formació espacial del lloc sense arribar a la banalització temàtica.

II. Criteris

- El patrimoni arqueològic - paleontològic té una funció científica (com a conjunt dels béns mobles i immobles que poden ser objecte d'estudis que precisen metodologia arqueològica), però també social i cultural en tant que la seva recuperació, consolidació, adequació i relació amb el context (ja sigui in situ o en centres especialitzats, ja sigui mitjançant l'acció dels particulars o per l'actuació pública) permeten el gaudi i la instrucció del conjunt dels ciutadans sobre la història del lloc i les seves estructures físiques i socials.
- El patrimoni arqueològic - paleontològic s'ha de considerar integrat des del punt de vista urbanístic – tot i la seva especificitat científica i jurídica- en el marc més general del Patrimoni històric en estreta relació amb el Patrimoni arquitectònic, i amb el Patrimoni mediambiental - paisatgístic generat per la interacció de l'home i el medi natural. En aquest sentit, Mollet del Vallès té un exemple paradigmàtic d'aquesta asseveració que és el Dolmen de Mollet. La peça descoberta al Pla de les Pruneres s'exposa al Parc de Can Mulà i conviu perfectament amb els béns arquitectònics, ambientals i naturals que aquest espai públic recuperat disposa. Tot en perfecta harmonia.
- El patrimoni arqueològic – paleontològic, més enllà de les intervencions de recerca programades des dels diferents àmbits acadèmics i científics, i de les intervencions d'urgència desenvolupades d'ofici per l'administració en el cas de troballes fortuïtes i descobriments imprevistos, ha de ser objecte d'intervencions preventives amb anterioritat a la definitiva transformació urbanística i infraestructural del sòl, convenientment programades des del planejament de desenvolupament, els estudis d'impacte ambiental o la regulació de la intervenció en els projectes d'edificació, segons correspongui.
- Aquesta intervenció preventiva en els espais d'expectativa arqueològica - paleontològica o altres àmbits definits en el plànol normatiu corresponent, s'haurà de concretar inicialment per part del promotor de la transformació, en un estudi històric-arqueològic sobre el bé patrimonial i la incidència previsible de les obres o instal·lacions, que serà informat per l'administració per tal de definir les polítiques d'actuació arqueològica.
- Les polítiques d'intervenció arqueològica hauran de ser graduals segons la rellevància de les restes o la significació històrica de l'espai, a saber: documentació gràfica i plàstica, mostres, controls, prospeccions o excavacions. Les intervencions de consolidació, restauració i adequació d'elements o jaciments també es consideren intervencions arqueològiques.
- En els casos que la rellevància de les restes, la significació històrica de l'espai a protegir, o els resultats dels sondeigs, requereixin d'un projecte arqueològic complex i d'ampli abast, es podran establir convenis entre el promotor i l'administració local i la Generalitat de Catalunya.
- Les conclusions definitives de la recerca podran servir per a orientar les condicions finals d'ordenació d'un sector, les mesures correctores del impacte d'una infraestructura o les condicions particulars de l'ordenació de volums de l'edificació, en atenció a l'establert a la normativa del present Catàleg.
- La conveniència de destinar la reserva de l'1% cultural, d'obres públiques o d'infraestructura, que afectin béns d'interès del patrimoni històric, als treballs de conservació i manteniment dels mateixos i del seu entorn paisatgístic.

4. TRACTAMENT DEL PATRIMONI NATURAL, AMBIENTAL - PAISATGÍSTIC

I. Objectius

- Unificar tots aquells aspectes patrimonials inclòs el valor mediambiental que, amb la visió que es té actualment del patrimoni, es considera necessari conservar o protegir. D'aquesta manera els objectius perseguits en el marc del POUM, són totalment assumits en el seu Catàleg de béns.
- Identificar els components del patrimoni natural i del patrimoni ambiental - paisatgístic classificar-los en grups d'elements que permetin un tractament unitari en atenció a les seves característiques.

II. Criteris

D'acord amb l'anterior, caldrà perseguir les mateixes finalitats que proposa el POUM en el sòl no urbanitzable, especialment remarcables al sector de Gallecs:

- Protecció enfront els processos d'urbanització de caràcter urbà,
- Preservació i promoció de la millora de les explotacions agràries i forestals,
- Protecció dels elements naturals, ambientals més destacats o que defineixen l'aspecte global del territori, preservant-ne els valors ecològics i paisatgístics.

5. CLASSIFICACIÓ I DEFINICIÓ DELS BÉNS PATRIMONIALS

La selecció dels elements recollits en el Catàleg s'ha realitzat d'acord amb els criteris establerts en el document *Directrius de contingut per als catàlegs de béns protegits i plans especials de protecció*, redactat conjuntament pel Departament de Territori i Sostenibilitat i el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya (versió de febrer de 2013), tal i com s'ha esmentat anteriorment.

Altrament, el tractament del patrimoni de Mollet del Vallès resta justificat pel marc normatiu i per l'aplicació directe dels criteris i de les observacions generals esmentades en els capítols precedents.

Així en el Títol I de la Llei del Patrimoni Cultural Català (LPCC 9/1993) determina que el Catàleg i el Catàleg de protecció que el desenvolupa són els instruments generals de protecció de patrimoni. L'objectiu és el de conservar i preservar els béns d'interès històric, artístic, arquitectònic, ambiental i paisatgístic.

En funció d'aquest preàmbul, per desenvolupar i justificar l'ordenació proposada en el Catàleg, s'estimen els apartats següents.

DESCRIPCIÓ DELS TIPUS DE BÉNS (Genèrics)

Els elements del Catàleg es classifiquen en:

- **Béns Arquitectònics (Conjunts arquitectònics, CA i Elements arquitectònics, EA)**

El patrimoni arquitectònic, el conformen els elements o conjunts amb valor cultural, històric o identitari de Mollet del Vallès. Els béns arquitectònics els podem dividir en dos grups: els Elements (EA) i els Conjunts (CA).

- **Conjunts Arquitectònics (CA):**

Dins aquesta classificació quedarien inclosos: els conjunts edificatoris, els Ambients, així com les operacions de plurihabitatge de Can Borrell i del Centre multifuncional de Can Mulà.

PATRIMONI ARQUITECTÒNIC: CONJUNTS

<i>CODI</i>	<i>Nom</i>	<i>Categoria</i>	<i>Nivell de protecció</i>
AF.01	Cementiri Municipal	BPU	Nivell 2. Conservació
AI.02	Farinera Moretó	BPU	Nivell 2. Conservació
AI.03	La Teneria	BPU	Nivell 3. Parcial
AMB.1	El Centre Històric	BPU	Nivell 4. Ambiental
AMB.2	Eixample de l'Estació de França	BPU	Nivell 4. Ambiental
AMB.3	Centre Multifuncional de Can Mulà	BPU	Nivell 4. Ambiental
APR.01	Museu Municipal Joan Abelló	BPU	Nivell 2. Conservació
APR.07	Parc de Can Mulà (Construccions i elements)	BPU	Nivell 2. Conservació
APR.11	Complex de Tir Olímpic	BPU	Nivell 2. Conservació
AR.02	Església parroquia de Sant Vicenç i Rectoria	BCIL	Nivell 2. Conservació
ARR.06	Can Flequer i Can Pantiquet	BCIL	Nivell 2. Conservació
ARR.07	Conjunt de Ca l'Andreu, Cal Ferrat i Ca l'Antich	BCIL	Nivell 2. Conservació
ARR.16	Conjunt de Cases de pagès d'El Calderí	Altres	Nivell 5. Documental
ARR.17	Can Serrat	Altres	Nivell 5. Documental
ARR.18	Conjunt de Cases de pagès al carrer dels Vímets	Altres	Nivell 5. Documental
ARU.15	Illa de cases de Can Borrell	BPU	Nivell 2. Conservació
ARU.16	Cases de Rengla al carrer d'Àngel Guimerà, 7-9-11-13	BPU	Nivell 2. Conservació
S.02	Parc dels Colors	BPU	Nivell 2. Conservació
S.03	Jardí de la Farinera	BPU	Nivell 2. Conservació

- **Elements Arquitectònics (EA):**

Edificis i construccions arquitectòniques historicoartístics declarats com a monument o no.

Elements singulars: escuts, pedres heràldiques, creus de terme, etc.

Fragments: portalades, tanques, tribunes, relleus, pintures murals o esgrafiats a una façana, etc...

Obra civil: camins, vies de transport, ponts i túnels, obres d'abastament d'aigua o d'electricitat, mines, etc.

Arquitectura popular: masies, molins de vent, etc.

PATRIMONI ARQUITECTÒNIC: ELEMENTS

<i>CODI</i>	<i>Nom</i>	<i>Categoria</i>	<i>Nivell de protecció</i>
AA.01	Petit aqüeducte Mina de Can Cruz travessa el Torrent	BPU	Nivell 1. Integral
AA.02	Basses de Can Jornet	BPU	Nivell 1. Integral
AA.03	Molí i bassa de Can Cruz	Altres	Nivell 2. Conservació
AC.01	Farmàcia Amadó	BCIL	Nivell 1. Integral
AI.01	Estació del Nord	BPU	Nivell 2. Conservació
AI.03.1	La Teneria. Xemeneia	BPU	Nivell 2. Conservació
AI.04	Edifici industrial al carrer de Portugal	BPU	Nivell 2. Conservació
AI.05	Fredenhagen	BPU	Nivell 2. Conservació
AI.06	Edifici industrial AVG a la plaça d'Antoni Suñé	BPU	Nivell 3. Parcial
AI.07	Nau industrial AVG al carrer d'Itàlia	Altres	Nivell 5. Documental
AI.08	LEFA	BPU	Nivell 3. Parcial
APR.01.1	Casa natal de Joan Abelló	BPU	Nivell 2. Conservació
APR.02	Antiga Casa de la Vila	BPU	Nivell 2. Conservació
APR.03	Mercat Vell	BPU	Nivell 2. Conservació
APR.04	Can Gomà	BCIL	Nivell 1. Integral
APR.05	Col·legis Nous	BPU	Nivell 2. Conservació
APR.06	Acadèmia Viñas	BPU	Nivell 2. Conservació

APR.07.1	Casa Mulà	BPU	Nivell 2. Conservació
APR.07.2	Habitatge de Can Mulà	BPU	Nivell 2. Conservació
APR.08	El Tabaran	BPU	Nivell 3. Parcial
APR.09	Antic Cinema Avinguda	BPU	Nivell 4. Ambiental
APR.10	Antic Cinema Catalunya	BPU	Nivell 4. Ambiental
AR.01	Església de Santa Maria de Gallecs	BCIL	Nivell 1. Integral
AR.02.1	Església parroquial de Sant Vicenç	BCIL	Nivell 2. Conservació
AR.02.2	Rectoria de l'església parroquial de Sant Vicenç	BCIL	Nivell 2. Conservació
ARR.01	Can Borrell	BCIL	Nivell 2. Conservació
ARR.02	Can Vila	BCIL	Nivell 2. Conservació
ARR.03	La Marineta	BCIL	Nivell 2. Conservació
ARR.04	Can Jornet de Gallecs	BCIL	Nivell 2. Conservació
ARR.05	Can Mulà	BCIL	Nivell 2. Conservació
ARR.06.1	Can Flequer	BCIL	Nivell 2. Conservació
ARR.06.2	Can Pantiquet	BCIL	Nivell 2. Conservació
ARR.08	Can Lledó / Can Lladó	BPU	Nivell 2. Conservació
ARR.09	Can Pacià	BPU	Nivell 2. Conservació
ARR.10	Can Fonolleda	BPU	Nivell 2. Conservació
ARR.11	Can Ros	BPU	Nivell 2. Conservació
ARR.12	Can Cruz	BPU	Nivell 2. Conservació
ARR.13	Can Veira	BPU	Nivell 3. Parcial
ARR.14	Can Magarola	BPU	Nivell 2. Conservació
ARU.01	Casa Viñas	BPU	Nivell 2. Conservació
ARU.02	Habitatge al carrer d'Itàlia, 4	BCIL	Nivell 1. Integral
ARU.03	Can Boix	BPU	Nivell 2. Conservació
ARU.04	Habitatge al carrer de Berenguer III, 100	BPU	Nivell 2. Conservació
ARU.05	Habitatge al carrer d'Aureli Maria Escarré, 40-46	BPU	Nivell 2. Conservació
ARU.06	Casa de la Farmàcia Amadó	BCIL	Nivell 1. Integral
ARU.07	Casa dels Quatre Cantons	BPU	Nivell 2. Conservació
ARU.08	Can Pujol	BPU	Nivell 3. Parcial
ARU.09	Casa Mutgé	BPU	Nivell 1. Integral
ARU.10	Casa Moretó	BPU	Nivell 1. Integral
ARU.11	Casa de la Teneria	BPU	Nivell 2. Conservació
ARU.12	Residència de la Teneria	BPU	Nivell 5. Documental
ARU.13	Habitatge a la plaça de Prat de la Riba, 20	BPU	Nivell 2. Conservació
ARU.14	Cal Dibuíxant	BPU	Nivell 2. Conservació
ARU.17	Habitatge al carrer de Sant Oleguer, 1	BPU	Nivell 3. Parcial
S.01	Font de la plaça d'Enric Prat de la Riba	BPU	Nivell 1. Integral

▪ Béns Arqueològics i Paleontològics (BARP)

El patrimoni arqueològic, el conformen el conjunt de jaciments o àrees (en subsòl, sòl i vol) que poden servir per al coneixement de la història o la cultura de l'indret, sempre que per a obtenir aquest coneixement calgui estudiar-los amb metodologia arqueològica.

El patrimoni paleontològic està format per aquelles zones on poden haver-hi elements fòssils no relacionats amb l'ésser humà ni amb els seus orígens o antecedents, que permeten l'estudi del desenvolupament de la vida vegetal o animal.

Constitueixen el patrimoni arqueològic i paleontològic:

- Els **Jaciments (JA)**: elements que es conserven “in situ” i presenten interès arqueològic com estructures constructives positives o negatives evidents, concentració de béns, etc.

- Els **Espais de Protecció Arqueològica (EPA)**: àrees en les quals, o bé per evidències materials o per antecedents històrics o per altres indicis documentals, es pensa que poden existir restes arqueològiques o paleontològiques. Tenen una protecció transitòria.
- Les **Àrees d'Expectativa Arqueològica (AEA)**: zones on s'han produït troballes aïllades i superficials, que no proporcionen la suficient informació per situar el jaciment possible. En aquestes zones, prèviament a la concessió de llicències d'obres, s'han de realitzar sondeigs i prospeccions arqueològiques d'acord amb el Servei d'Arqueologia de la Direcció General del Patrimoni Cultural, per tal de confirmar l'existència del jaciment. Poden tenir aprofitament privat sempre i quan no hi hagi restes arqueològiques.
- Les **Zones Paleontològiques (ZP)**: llocs on hi ha vestigis fossilitzats (fòssils com esquelets, closques, impressions de plantes, petjades, fems fossilitzats, etc.), que constitueixen una unitat coherent i amb entitat pròpia, encara que cadascun individualment no tingui valors rellevants.

PATRIMONI ARQUEOLÒGIC

<i>CODI</i>	<i>Nom</i>	<i>Categoria</i>	<i>Nivell de protecció</i>
AEA.1	El Centre Històric	EPA	Nivell 6. AEA
AEA.2	Gallecs	EPA	Nivell 6. AEA
JA.1.1	Església parroquial de Sant Vicenç	EPA	Nivell 6. AEA
JA.1.2	Plaça de Prat de la Riba, 14	EPA	Nivell 6. AEA
JA.1.3	Carrer de Portugal, 15	EPA	Nivell 6. AEA
JA.2	Pla de les Pruneres / Solar del Menhir de Mollet	EPA	Nivell 6. AEA
JA.2.1	Menhir del Pla de les Pruneres	BCIN	Nivell 1. Integral
JA.3	Via Augusta - Camí Ral de Sabadell	EPA	Nivell 6. AEA
JP.1	Can Solà	EPA	Nivell 6. AEA

▪ Béns Socioculturals i Etnològics (BSE)

El patrimoni sociocultural i etnològic, el conformen els elements o indrets d'interès sociocultural de la memòria històrica, com ara:

- Les zones d'interès etnològic: tipologies residencials, vestigis d'una activitat econòmica (industrial, militar, religiosa, agropecuària, forestal, pesquera, extractiva, etc.), intervencions en el paisatge...
- Els camins, les fonts, els pous, les basses, els pantans, les mines, etc.

PATRIMONI SOCIOCULTURAL I ETNOLÒGIC

<i>CODI</i>	<i>Nom</i>	<i>Categoria</i>	<i>Nivell de protecció</i>
BSE.01	El Tabaran	Altres	Nivell 2. Conservació
BSE.02	El Calderí	Altres	Nivell 5. Documental
BSE.03	El Refugi Antiaeri	Altres	Nivell 3. Parcial
BSE.04	Can Mollet	Altres	Nivell 5. Documental
BSE.05	La Pineda Fosca	Altres	Nivell 5. Documental
BSE.06	La Mina i el Safareig de Can Magre	Altres	Nivell 5. Documental
BSE.07	La Mina i el Safareig de Can Lledó	Altres	Nivell 5. Documental
BSE.08	El Pont de la Mandra	Altres	Nivell 5. Documental
BSE.09	La Pedra Salvadora	Altres	Nivell 2. Conservació
BSE.10	Can Fàbregas	Altres	Nivell 5. Documental
BSE.11	Can Mulà	Altres	Nivell 5. Documental
BSE.12	L'Alzina de Can Magre	Altres	Nivell 5. Documental
BSE.13	L'Alzina del Pont Xuclador	Altres	Nivell 5. Documental
BSE.14	L'Ateneu	Altres	Nivell 5. Documental

▪ **Béns Naturals (BN)**

El patrimoni natural, el configuren els indrets i/o elements naturals i els espais geològics que signifiquen el municipi, així com els referents a la biodiversitat del territori. Inclou:

- Els espais d'interès geològic: coves, abrics, singularitats naturals (geòtops), etc.
- Les zones de recàrrega d'aqüífers.
- Els entorns fluvials (riberals, penya-segats, torrents i rieres, etc.).
- Els boscos singulars.
- Els arbres monumentals.
- Altres elements naturals i/o ecològics.

PATRIMONI NATURAL

<i>CODI</i>	<i>Nom</i>
BN.01	Pins del Restaurant "El Pi"
BN.02	Arbres del Jardí dels Avis
BN.03	Arbres del Jardí de la Verge
BN.04	Roure de la plaça Major
BN.05	Roure del Mil·lenari
BN.06	Til·lers de Can Mulà
BN.07	Llorer de Rafael Casanova
BN.08	Avet del Jardí de la Farinera
BN.09	Xiprers del Jardí de la Farinera
BN.10	Til·lers del Jardí de la Farinera
BN.11	Roure de l'Hospital
BN.12	Palmera de la plaça de la Palmera
BN.13	Lledoner de Can Borrell
BN.14	Plàtan de Can Borrell
BN.15	Plàtan de la plaça de Montserrat Roig
BN.16	Olivera commemorativa dels 10 anys del CEIP Joan Abelló
BN.17	Palmeres de Canàries del Cementiri Municipal
BN.18	Palmeres excelses del Cementiri Municipal
BN.19	Olivera commemorativa dels 25 anys del CEIP Princesa Sofia
BN.20	Plàtan de la plaça de Frederic Ros i Sallent
BN.21	Figuera de Can Flaquer
BN.22	Arbre de l'Amor de Can Flaquer
BN.23	Plàtans de l'avinguda d'Antoni Gaudí
BN.24	Arbre commemoratiu del Centenari del RCD Espanyol
BN.25	Plàtan de Gallecs
BN.26	Pi de Gallecs
BN.27	Lledoner de Can Vila
BN.28	Cedres del Jardí del CEE de Can Vila
BN.29	Amatllers de Can Flaquer
BN.30	Cedre del Jardí del CEIP Princesa Sofia
BN.31	Arbres del Jardí de Can Prat

▪ **Béns Ambientals i Paisatgístics (BAMP)**

El patrimoni paisatgístic, el conformen les àrees el valor de les quals és el resultat de la interacció dinàmica entre els factors naturals (geologia, climatologia, hidrologia, etc.) i els humans (activitat econòmica, assentaments, etc.).

En aquest tipologia es poden incloure:

- Les àrees i entorns d'interès paisatgístic.
- Els recorreguts: camí ral, itineraris paisatgístics, etc.
- Les fonts i les dolls.
- Els miradors i els fons escènics.
- Els elements caracteritzadors: cingleres, turons, feixes, marges, tanques, cabanes, etc.
- Els jardins històrics.
- Els arbres que configuren paisatge representatiu

PATRIMONI AMBIENTAL-PAISATGÍSTIC

<i>CODI</i>	<i>Nom</i>
BP.01	Jardí de la Casa Moretó
BP.02	Parc dels Colors
BP.03	Parc de Can Mulà
BP.04	Jardí de la Farinera
BP.05	Bosc dels Pinetons
BP.06	Parc de la Plana Lledó
BP.07	Plàtans d'ombra de Can Prat
BP.08	Plàtans de la Rambla
BP.09	Arbres del carrer de Fèlix Ferran - Via de Ronda
BP.10	Plàtans del Torrent de Caganell a Can Borrell
BP.11	Pins de la plaça de "Cinco Pinos"
BP.12	Plàtans del pati del CEIP Joan Salvat Papasseit
BP.13	Plàtans de l'avinguda de Pompeu Fabra
BP.14	Plàtans de la plaça dels Voluntaris Olímpics
BP.15	Plàtans del Torrent de Caganell
BP.16	Bosc de Can Jornet. Plàtans de Can Jornet i de Can Salvi
BP.17	Plàtans de l'avinguda de Lourdes
BP.18	Plàtans del Parc de Rafael Alberti
BP.19	Castanyers d'Índia de la Rambla
BP.20	Plàtans de la Verneda de Can Blanc
BP.21	Arbres del Bosc de Can Pantiquet
BP.22	Xiprers del Cementiri Municipal
BP.23	Entorns de la Riera Seca
BP.24	Mines d'aigua a Mollet del Vallès
BP.25	Camins de l'Espai Natural de Gallecs. Camí del Torrent de
BP.26	Bosc de Can Veira /Bosc de Can Veire
BP.27	Aiguamolls de Can Salvi
BP.28	Bassa de Can Benito

6. DESCRIPCIÓ DE LES CATEGORIES DE PROTECCIÓ

Les categories de protecció dels béns recollits en el Catàleg són les que estableix el document *Directrius de contingut per als catàlegs de béns protegits i plans especials de protecció*, redactat conjuntament pel Departament de Territori i Sostenibilitat i el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya (febrer de 2013) i s'emmarquen en la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del Patrimoni Cultural Català (LPCC) i en el planejament urbanístic.

La categoria a la que pertany cada bé s'ha determinat atenent als principis derivats de la legislació sectorial i a les característiques particulars de cada un dels elements

Un cop catalogat el bé mitjançant l'aprovació d'aquest Catàleg en el marc del POUM en el que es troba vinculat, passarà a ser patrimoni protegit del municipi, amb totes les implicacions juridicoadministratives que correspongui.

S'estableixen quatre categories: tres que corresponen a les definides per la LPCC (BCIN, BCIL i EPA) i una quarta per als béns que es protegeixen per via urbanística (BPU); aquesta darrera categoria pot tenir tants subtipus com es desitgi en funció de les diferents especificitats.

▪ **Béns Culturals d'Interès Nacional (BCIN)**

Són els béns immobles més rellevants del patrimoni cultural català inclosos en el Registre de Béns Cultural d'Interès Nacional el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Gaudeixen d'aquesta protecció:

- Els béns més rellevants del patrimoni cultural català, declarats per la Generalitat segons el procediment que estableix la LPCC.
- Els castells i les fortificacions, segons el que estableix el Decret de 22 d'abril de 1949, recollit a la disposició addicional 1.2 de la LPCC.
- Les creus de terme, els escuts, els emblemes, les pedres heràldiques, els rotlles de justícia, etc., segons els que estableix el Decret 571/1963, de 14 de març.
- Determinats museus inclosos al llistat que apareix al Decret 474/1962, d'1 de març.
- Les coves, els abrics i els indrets que contenen manifestacions d'art rupestre segons la disposició addicional 1.3 de la LPCC.

Segons l'article 7 de LPCC, els béns d'aquesta categoria es classifiquen en:

- a) Monument històric: construcció o altra obra material produïda per l'activitat humana que configura una unitat singular.
- b) Conjunt històric: agrupament de béns immobles, continu o dispers, que constitueix una unitat coherent i delimitable amb entitat pròpia, encara que cadascun individualment no tingui valors rellevants.
- c) Jardí històric: espai delimitat que és fruit de l'ordenació per l'home d'elements naturals i que pot incloure estructures de fàbrica.
- d) Lloc històric: paratge natural on es produeix un agrupament de béns immobles que fan part d'una unitat coherent per raons històriques i culturals a la qual es vinculen esdeveniments o records del passat, o que contenen obres de l'home amb valors històrics o tècnics.
- e) Zona d'interès etnològic: conjunt de vestigis, que poden incloure intervencions en el paisatge natural, edificis i instal·lacions, que contenen en llur si elements constitutius del patrimoni etnològic de Catalunya.
- f) Zona arqueològica: lloc on hi ha restes de la intervenció humana que solament és susceptible d'ésser estudiat en profunditat amb la metodologia arqueològica, tant si es troba en la superfície com si es troba en el subsòl o sota les aigües. En el cas que els béns culturals immobles definits per les lletres a), b), c), d) i e) tinguin en el subsòl restes que solament siguin susceptibles d'ésser estudiades arqueològicament, tindran també la condició de zona arqueològica.
- g) Zona paleontològica: lloc on hi ha vestigis fossilitzats que constitueixen una unitat coherent i amb entitat pròpia, encara que cadascun individualment no tingui valors rellevants.

Mollet del Vallès no disposa cap bé arquitectònic declarat com a BCIN.

▪ **Béns Culturals d'Interès Local (BCIL)**

Són els béns integrants del patrimoni cultural català que, tot i llur significació i importància, no compleixen les condicions pròpies dels BCIN. Han d'ésser inclosos en el Catàleg del Patrimoni Cultural Català. Els instruments de protecció i control d'aquests béns recauen principalment en els municipis. Formen part d'aquesta categoria:

- Els béns radicats a Catalunya que estaven inclosos en catàlegs de patrimoni cultural incorporats en plans urbanístics vigents en el moment de l'entrada en vigor de la LPCC, si aquest planejament que els protegeix encara és vigent, llevat que siguin BCIN. Continuen sent BCIL els béns inclosos en precatàlegs anteriors a la LPCC que van ser inscrits al Catàleg de Patrimoni Cultural Català.
- Els béns declarats com a BCIL pel procediment regulat per la LPCC, a través de declaracions individuals (art. 17 LPCC) pels ajuntaments (quan els municipis tinguin més de 5.000 habitants) o pels consells comarcals (quan els municipis tinguin menys de 5.000 habitants).
- Els béns inclosos en Catàlegs incorporats en plans urbanístics aprovats a partir de l'entrada en vigor de la LPCC que han estat comunicats al Departament de Cultura.

▪ **Béns amb Protecció Urbanística (BPU)**

Són aquells béns immobles (elements, conjunts, indrets, etc.), no declarats ni incoats BCIN o BCIL, els valors dels quals identifiquen l'arquitectura tradicional del lloc i/o el paisatge del municipi, que el PEPS vol protegir pels seus valors d'interès cultural. Tindran o poden tenir aquesta categoria:

- Els béns inclosos en catàlegs municipals o sectorials incorporats en plans urbanístics (normes subsidiàries de planejament, plans especials de protecció, plans directores urbanístics i plans d'ordenació urbanística municipal, d'acord amb el marc legal actual) aprovats a partir de l'entrada en vigor de la LPCC que no han estat comunicats al Departament de Cultura i que, per tant, no estan inscrits.
- Els béns reconeguts pel pla urbanístic anterior a la LPCC o els béns inventariats que no poden tenir la consideració de BCIL.
- Els béns existents reconeguts pel pla urbanístic que no gaudeixen de cap protecció sectorial.

▪ **Espais de Protecció Arqueològica (EPA)**

Es consideren espais de protecció arqueològica i són objecte de catalogació, els jaciments que no han estat declarats BCIN on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, se suposa l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques.

Tots els EPA s'han d'incorporar al Catàleg de Patrimoni Cultural Català i en els catàlegs urbanístics.

L'adequada protecció d'un bé catalogat pot requerir la delimitació i la regulació d'un àmbit de protecció al seu entorn, l'alteració del qual podria afectar i desmerèixer els seus valors i trencar la seva harmonia amb l'entorn natural i/o la identitat en el paisatge urbà on s'emplaça.

Així, vinculat als béns catalogats (elements o conjunts), es pot delimitar un àmbit d'influència o "entorn" amb una regulació específica per tal de garantir la protecció ambiental del bé.

L'entorn delimitat, que pot incloure el subsòl, és constituït per l'espai, sigui edificat o no, que dona suport ambiental al bé catalogat. Qualsevol variació en la regulació urbanística de "l'entorn" pot incidir directa o indirectament en els valors protegits del bé limitant-ne la contemplació o l'estudi.

L'entorn de protecció s'ha de definir i delimitar atenent a criteris visuals, ambientals, paisatgístics i/o urbanístics. La localització del bé catalogat, la tipologia del valor, així com la seva classificació condicionaran les característiques i efectes de l'entorn definit. La delimitació s'ha d'ajustar a l'àmbit

que sigui necessari per a la correcta protecció; això és especialment important perquè la definició de les condicions concretes d'actuació en aquest entorn poden suposar alteracions encobertes de l'aprofitament urbanístic.

En el cas dels jaciments arqueològics i els EPA, les llicències d'obres dins d'aquest perímetre hauran de ser objecte d'informe previ del Servei d'Arqueologia de la Direcció General del Patrimoni Cultural, que podrà dictaminar la realització de sondeigs arqueològics per tal de delimitar el jaciment i decidir posteriorment l'actuació més adient.

Com a conclusió, els béns patrimonials recollits en el Catàleg, tal i com s'han enumerat anteriorment, es classifiquen en les diferents categories:

- **Béns Arquitectònics (BA)**
- **Béns Arqueològics – Paleontològics (BARP)**
- **Béns Socioculturals – Etnològics (BSE)**
- **Béns Naturals (BN)**
- **Béns Ambientals – Paisatgístics (BAMP)**

Així per exemple, per al cas d'elements patrimonials amb valor preferentment arquitectònic s'estableixen els **Nivells de protecció** següents:

N.1 INTEGRAL

N.2 CONSERVACIÓ (Tipològic)

N.3 PARCIAL

N.4 AMBIENTAL (només pels Ambients declarats)

N.5 DOCUMENTAL

Aquests nivells de protecció de béns arquitectònics catalogats constitueixen l'expressió d'intensitat de protecció sobre cada un d'ells.

En el cas de béns patrimonials Naturals (BN) o Mediambientals – paisatgístics (BAMP), per exemple, s'estableixen igualment diferents nivells de protecció en funció de dos variables: tipus d'element i tipus d'intervenció admissible, regulats a la normativa. Així per exemple, en el cas dels arbres hi ha definits tres graus: **nivell de protecció I** (no admet la substitució de l'element), **nivell de protecció II** (s'admet la substitució per un altre exemplar de característiques similars) i **nivell de protecció III** (s'admet la substitució per altres espècies que contribueixin a garantir unes millors condicions per a l'entorn natural).

A banda d'aquesta classificació en atenció al nivell de protecció, el Catàleg també incorpora la classificació recollida al Títol I de la Llei 9/93, de 30 de setembre, de patrimoni cultural català, que diferencia entre les tres categories de protecció que s'han exposat anteriorment i que són:

- **Béns Culturals d'Interès Nacional (BCIN)**, definits com aquells elements més rellevants del patrimoni cultural català, tant mobles com immobles.
- **Béns Culturals d'Interès Local (BCIL)**, béns que, tot i llur significació i importància, no compleixen amb les condicions pròpies dels béns culturals d'interès nacional. S'inclouen igualment en el Catàleg del Patrimoni Cultural Català.
- **Restants béns integrants del patrimoni cultural català (BPU)**, és a dir, aquells que, tot i no haver estat seleccionats com a BCIN o BCIL, reuneixen els valors descrits en l'article 1 de la Llei 9/93, és a dir, valor

històric, artístic, arquitectònic, arqueològic, paleontològic, etnològic, documental, bibliogràfic, científic o tècnic.

Cada bé incorporat al Catàleg gaudeix d'un nivell de protecció diferent en funció dels seus valors. En un mateix bé podem trobar valors de diferents tipologies i fins i tot de categories diferents; aquest bé podrà tenir un nivell diferent de protecció per a cada una de les tipologies i/o categories dels elements.

Un element pot tenir un o més dels nivells de protecció següents:

1. Integral (NP1)

1.1 Definició genèrica

Nivell de protecció total, aplicable a aquells béns que s'han de mantenir íntegrament, amb especial respecte de les seves característiques específiques i dels elements o parts que el componen. Només es permetran actuacions de restauració i consolidació que no malmetin, perjudiquin o desvirtuin el bé.

Tots els BCIN, així com tots els jaciments arqueològics i paleontològics, siguin BCIN o no, així com els EPA, tenen un nivell de protecció integral, d'acord amb allò establert per la LPCC.

També es pot establir un nivell de protecció integral per als BCIL o BPU que, atenent als seus valors arquitectònics, escultòrics o històrics, formen un tot indivisible.

1.2 Definició detallada aplicable al Catàleg

Objectiu: Declarar edificis, construccions o béns de caràcter singular, de gran valor arquitectònic, històric o artístic que, amb independència del seu estat de conservació, s'han de mantenir íntegrament, amb respecte per les seves característiques específiques, siguin o no arquitectòniques, i dels elements o parts que el componen. Inclou les construccions que per la qualitat de la seva trama estructural i la mateixa posició urbana, són enteses com a referents "monumentals" i per tant ha de garantir-se la seva conservació amb els mètodes propis de la restauració adequada, així com en les altres intervencions permeses definides en la normativa: restauració i consolidació; rehabilitació; deconstrucció de cossos i altres elements sobreposats que no siguin d'interès per la història de l'edifici; treballs per la inclusió d'elements tecnològics i higiènics o sanitaris essencials pel seu ús i, en general, per la seva habitabilitat, sempre que es respectin les normes abans esmentades. Les actuacions que es realitzin en el marc de la restauració d'elements inherents al valor original del bé, en cap cas, podran suposar aportacions de reinvençió o nou disseny. L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.

Criteri general: Es protegeix la volumetria, llevat de casos excepcionals a valorar específicament i justificadament; la tipologia comprenent la forma i disposició de la caixa d'escala, dels patis, de les cobertes; els nivells definits pels forjats existents; la concepció formal dels espais interiors i de les dependències definides; les estances que preserven les seves decoracions originals o esdevingudes amb valors associats a la declaració del bé; la composició de les façanes, el ritme, proporció i forma de les obertures i tancament, amb la totalitat dels elements ornamentals i decoratius originals que les configuren; els béns mobles que formin part de l'element original, si existeixen, o els que revesteixin valors patrimonials associats al mateix.

Criteri principal d'intervenció: Conservació amb mètodes propis de la restauració adequada. En el moment que es plantegi qualsevol intervenció i per tal de garantir i acreditar el coneixement del bé, la seva evolució històrica i les tècniques constructives aplicades, caldrà redactar un estudi patrimonial que reculli els aspectes i detalls més inherents al seu caràcter patrimonial (memòria, aixecament de l'estat actual de la zona d'intervenció, recull de documentació històrica -estudi dels expedients d'obres per tenir documentades totes les modificacions o transformacions sofertes- i reportatge fotogràfic actual).

2. Conservació (NP2)

2.1 Definició genèrica

Nivell de protecció per als elements o conjunts lliures de modificacions substancials que els desfigurin, els quals cal preservar i revalorar globalment.

En termes generals són permeses les actuacions encaminades a la seva conservació i posta en valor i a la recuperació d'aquells aspectes que s'hagin vist alterats.

L'atribució d'una protecció amb nivell de conservació pot suposar restriccions d'ús.

En el cas del patrimoni arquitectònic, aquest nivell de protecció afecta a aquells edificis o elements de singular valor, BCIL o BPU, que conserven la seva fesomia original o que, tot i conservar-la en els aspectes bàsics, han perdut la coherència unitària genuïna a causa d'intervencions sobre la construcció original, d'un procés de degradació o d'un canvi d'ús.

En aquests edificis i elements, les actuacions permeses seran les de restauració dels seus valors primitius mitjançant projectes unitaris de reforma i/o restauració. El grau de protecció, en el cas dels edificis, afectarà la composició i els elements constitutius de les façanes principals i secundàries visibles des del carrer, els volums generals (és a dir, els límits exteriors dels edificis), les cobertes i aquells espais interiors que, en cada cas particular, tinguin un valor espacial i artístic (com ara vestíbuls, escales, sales nobles, torres, etc.).

Aquest nivell de protecció implica la conservació in situ dels elements d'interès que es troben en els edificis, com poden ser arcs, llindes, elements escultòrics, paviments, vidrieres, elements ceràmics, peces d'ofici, pintures murals exteriors o interiors, etc.

2.2 Definició detallada aplicable al Catàleg

Objectiu: Declarar edificis, construccions, béns o elements d'especial valor arquitectònic, artístic o ambiental, el valor del qual resideix principalment en la seva estructura tipològica, reflectida en la composició de les façanes i en la disposició determinant d'elements referents de la construcció com el vestíbul, la caixa d'escala, els patis o celoberts. També es valoritzen les seves especials característiques estructurals i espacials, el sistema portant i/o la tècnica constructiva utilitzada; els valors dimensionals i de proporció; el tipus de paràmetres emprats i les condicions distributives associades a un estil determinat. Aquestes són parts o conceptes a mantenir, sense perjudici de les actuacions de rehabilitació, amb una restauració tipològica adequada que hauran de preservar i revaloritzar els esmentats elements d'interès.

Les intervencions que es portin a terme estan regulades per la normativa del Catàleg: restauració tipològica; consolidació; rehabilitació; ampliació en els casos que ho permetin les determinacions d'aquest POUM i/o derivat, en àmbits regulats dins Plans Especials o Plans de Millora Urbana; eliminació d'elements sobreposats que es verifiquin com incoherents a l'estructura originària del bé; treballs de restabliment tipològic i de renovació d'una part -parcial o totalment enderrocada- de l'edifici, sempre que es demostrï documentalment la coherència de la proposta amb l'estructura originària de l'immoble o d'un altre mentre respongui al mateix tipus i període històric; deconstrucció d'elements estranys sobreposats a la implantació originària i que contribueixin a la recuperació funcional, així com la inclusió d'elements tecnològics i higiènic o sanitaris essencials per les exigències de l'ús i, en general, per la seva habitabilitat.

L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.

Criteri general: Es protegeix la volumetria llevat de casos excepcionals a valorar específicament i justificadament; la tipologia (estructura principal: nivells de forjat, posició de la caixa d'escala, disposició de

patis i celoberts i la composició, forma i ritme de les façanes, el cancell, estances nobles, béns mobles originals, paviments originals,...

Criteri principal d'intervenció: Restauració tipològica adequada a fi de preservar i revaloritzar les parts o elements destacats per aquests valors. Intervencions d'ampliació d'acord amb els criteris esmentats en el paràgraf anterior que hauran de preservar els valors tipològics que han justificat la seva catalogació amb aquest nivell de protecció.

En aquests béns patrimonials, en el moment que es plantegi qualsevol intervenció i per tal de garantir i acreditar el coneixement del bé, la seva evolució històrica i les tècniques constructives aplicades, es requerirà un estudi patrimonial que reculli els aspectes i detalls més inherents al seu caràcter patrimonial (memòria, aixecament de l'estat actual de la zona d'intervenció, recull de documentació històrica -estudi dels expedients d'obres per tenir documentades totes les modificacions o transformacions sofertes- i reportatge fotogràfic actual).

3. Parcial (NP3)

3.1 Definició genèrica

Nivell de protecció per als béns on interessa preservar i revaloritzar algun dels seus elements. Es detallaran les parts protegides que normalment seran les façanes així com la tipologia general definida per la posició dels forjats, del vestíbul, de la caixa d'escala, la disposició d'elements singulars en l'arquitectura Mollet del Vallès com la conformació de les cantonades arrodonides, etc... Són permeses obres d'ampliació sobre les parts no protegides del bé, tenint present que no es malmetin els valors patrimonials dels elements que originen la protecció. Aquesta protecció és aplicable a BCIL i BPU, els valors dels quals resideixen principalment en la seva estructura tipològica, exteriorment reflectida en la façana, i en la disposició dels elements comuns (vestíbuls i caixes d'escala), que serien les parts protegides; la resta de l'edifici podrà ser afectada per actuacions de rehabilitació, sempre que es mantinguin o revalorin els esmentats elements comuns.

En el cas del patrimoni arqueològic i paleontològic, d'acord amb el decret 78/2002 de 5 de març, de la Generalitat de Catalunya, el nivell de protecció parcial es pot aplicar als jaciments, ja siguin BCIL o BPU, i a les AEA (vegeu el nivell de protecció 6).

3.2 Definició detallada aplicable al Catàleg

Objectiu: Identificar edificis, construccions, béns o elements on el valor primordial resideix principalment concentrat en parts determinades del bé, com elements de la construcció original que s'han preservat, al marge d'intervencions que han pogut modificar la qualitat tipològica del bé i que poden ser objecte de noves intervencions, al no considerar-se catalogables en el seu conjunt. També es pretén preservar les característiques expressades en la seva façana i que obeeixen als trets bàsics i identificadors d'un model tradicional poc transformat; en la capacitat d'encaix amb l'entorn i/o per ser peces d'un escenari concret d'especial interès ambiental i estètic, particular o de conjunt. En aquest segon apartat es valoritzen, també, aspectes dimensionals i de proporció de les obertures en façana així com la simetria i el ritme de la composició. Aquests trets són conceptes a mantenir, sense perjudici de les actuacions de rehabilitació, a fi de preservar i revaloritzar els elements d'interès.

Les intervencions que es portin a terme estan regulades per la normativa del present pla: restauració; consolidació; rehabilitació; ampliació en els casos que ho permeti aquest POUM; eliminació d'elements sobreposats que es verifiquin com incoherents a la imatge del bé; treballs de renovació d'una part –parcial o

totalment enderrocada- de l'edifici, sempre que es demostrï documentalment la coherència de la proposta amb l'estructura originària de l'immoble; deconstrucció d'elements estranys contraris a la imatge exterior del bé.

L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat en la seva imatge exterior.

Criteri general: Es protegeixen principalment parts concretes de la construcció original -identificades a les respectives fitxes de catàleg-, així com la composició i/o el ritme indicat a la façana llevat de casos excepcionals a valorar específicament.

Es podran admetre ampliacions, sotmeses a l'ordenació volumètrica sempre que s'adeqüïn a les prescripcions indicades en cada cas i al planejament vigent.

Criteri principal d'intervenció: Restauració tipològica adequada a fi de preservar i revaloritzar les parts o elements destacats per aquests valors de les parts detallades, principalment les façanes. Intervencions d'ampliació d'acord amb els criteris esmentats en el paràgraf anterior que hauran de preservar els valors pels quals ha estat inclòs amb aquesta categoria específica.

4. Protecció ambiental (NP4)

4.1 Definició genèrica

Nivell de protecció per a béns que es troben dins un Ambient catalogat, el valor dels quals resideix principalment en la configuració del paisatge urbà, rural, natural o paisatgístic de notable valor en la seva imatge externa, principalment, així com en la seva configuració.

Quant als béns arquitectònics, aquest nivell protegeix els béns o conjunts BCIL, BPU i altres que puguin formar part d'un Ambient protegit, els valors dels quals es troba fonamentalment a les façanes, per formar part d'un context d'edificacions d'una mateixa tipologia que defineix un determinat ambient o paisatge urbà generalment.

En aquest cas, independentment de l'obra a realitzar, fins i tot la substitució total o parcial de l'edificació, caldrà garantir una adequació ambiental mantenint els trets tipològics de les façanes, les línies de coronament, la disposició de les parcel·les, etc.

Quant als Béns naturals i ambientals-paisatgístics, aquest nivell protegeix àrees, entorns i elements puntuals, que tinguin valor ecològic i mediambiental (boscors, miradors, cingleres, abrics, jardins històrics, fonts naturals, arbres monumentals, etc.).

4.2 Definició detallada aplicable al Catàleg

Objectiu: Identificar edificis, construccions, béns o elements on el valor primordial, en l'actualitat, resideix exclusivament en les característiques expressades en la determinació d'un conjunt ambiental per estar inclosa dins un front de carrer, vial o plaça amb una configuració és o menys uniformada que s'ha preservat en el temps. Aquests obeeixen als trets bàsics i identificadors d'un model tradicional poc transformat; en la capacitat d'encaix amb l'entorn i/o per ser peces d'un escenari concret d'especial interès ambiental i estètic, particular o de conjunt. També es valoritzen aspectes dimensionals i de proporció de les obertures en façana així com la simetria i el ritme de la composició. Aquests trets són conceptes a mantenir, sense perjudici de les actuacions de rehabilitació, a fi de preservar i revaloritzar els elements d'interès.

Les intervencions que es portin a terme estan regulades per la normativa del present pla: restauració; consolidació; rehabilitació; ampliació en els casos que ho permetin les determinacions d'aquest POUM; eliminació d'elements sobreposats que es verifiquin com incoherents a la imatge del bé; treballs de renovació d'una part –parcial o totalment enderrocada- de l'edifici, sempre que es demostrï documentalment la coherència de la proposta amb l'estructura originària de l'immoble; deconstrucció d'elements estranys contraris a la imatge exterior del bé.

L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat en la seva imatge exterior.

Criteri general: Es protegeix la composició i/o el ritme indicat a la façana llevat de casos excepcionals a valorar específicament. Es podran admetre ampliacions, sotmeses a l'ordenació volumètrica sempre que s'adeqüin a les prescripcions indicades en cada cas i al planejament vigent.

Criteri principal d'intervenció: Restauració tipològica adequada a fi de preservar i revaloritzar les parts o elements de la/es façana/es. Intervencions d'ampliació d'acord amb els criteris esmentats en el paràgraf anterior que hauran de preservar els valors pels quals ha estat inclòs amb aquesta categoria específica.

Obres de Conservació; Manteniment i/o reparació; Consolidació; Reforma, millora, remodelació o rehabilitació (eliminació parts contràries al bé patrimonial); Restauració; Reconstrucció; Reproducció (parts o elements artístics i/o ornamentals necessaris per a la comprensió del bé); Ampliació (sempre que el planejament general ho permeti); Inclusió; Substitució i Eliminació. Es permet la reordenació compositiva de les obertures en la nova façana a partir de la pauta establerta en l'Estudi d'Ordenació Volumètrica (EOV) que es presenti.

5. Documental (NP5)

5.1 Definició genèrica

Nivell de protecció que permet les intervencions de conservació, restauració, reforma o rehabilitació, ampliació i, fins i tot, enderroc, condicionades a deixar constància documental (planimètrica i fotogràfica) que garanteixi la permanència de la seva memòria històrica.

Aquest nivell de protecció només és aplicable a aquells BPU l'interès dels quals radica en altres aspectes diferents a l'arquitectònic, com pot ser l'històric o el social, o quan per motiu d'interès públic no sigui possible la seva conservació.

5.2 Definició detallada aplicable al Catàleg

Objectiu: Declarar “protegits documentalment” edificis, béns, construccions i altres elements simbòlics que “no gaudint d'una protecció física” permetin mantenir valors associats a la memòria del lloc o del propi bé, com a testimoni de valors històrics a preservar en record.

Criteri general: No es protegeix físicament la construcció, llevat d'algun element característic de la imatge exterior o de l'interior, com escuts heràldics, plaques, baranes o elements de forja i altres elements decoratius que podran ser objecte de recol·locació, desplaçament o susceptible de ser traslladat al Museu de Joan Abelló o espai cultural que preservi adequadament l'element reconegut. Es podrà procedir a la deconstrucció, parcial o total, del bé catalogat. Caldrà, però, redactar un informe o estudi patrimonial que permeti detallar la història i evolució del bé individualment i en el context on se situa. L'informe recollirà, també, els aspectes i detalls inherents a la construcció (aixecament actual, documentació i imatges

històriques, reportatge fotogràfic actual, anàlisi de l'evolució urbanística del sector, així com l'estudi dels expedients d'obres) per tenir documentades totes les modificacions o transformacions sofertes. Aquest informe/estudi patrimonial s'acompanyarà de l'Estudi d'Ordenació Volumètrica (EOV) per determinar l'encaix del projecte en l'entorn on s'inscriu, només si aquest bé es protegit com a conjunt o Ambient declarat.

L'informe patrimonial i, si és pertinent, l'Estudi d'Ordenació Volumètrica (EOV) previ a la redacció del projecte d'intervenció precisaran els elements objecte de conservació. En aquest sentit es podrà condicionar la voluntat d'integrar en la nova construcció elements característics i identificadors associats als valors de cadascun dels béns, en funció del seu estil i/o període.

En totes les intervencions que es plantegin en les façanes, es tindrà en compte la carta de colors.

7. FORMES D'INTERVENCIÓ SOBRE BÉNS I/O CONJUNTS ARQUITECTÒNICS

Les formes d'intervenció que poden realitzar-se en l'àmbit del Patrimoni Arquitectònic d'aquest Catàleg es tipifiquen de la manera que es descriu a continuació.

a. Restauració

Es defineix Restauració, com el conjunt d'intervencions que tenen per objectiu prolongar l'existència d'un bé, millorant les seves condicions físiques. S'inclou, dins l'àmbit de la Restauració, els conceptes que tradicionalment s'han tractat de manera diferenciada, com són els de Manteniment, Consolidació i Restauració.

La restauració és, doncs, aquella intervenció física que té per objecte les obres de:

- Manteniment, per tal de conservar l'element protegit en condicions de salubritat i ornat, sense alterar la seva estructura i distribució, ni ocultar o modificar valors constructius o morfològics. Es consideren d'aquest tipus, les reparacions eventuais de tots aquells elements que estiguin en mal estat o hagin deixat de complir la seva funció (cobertes, baixants, instal·lacions sanitàries, etc.) i les obres d'estricta manteniment (arrebossats, pintats, neteges de façana, etc.).
- Consolidació, per tal de reforçar o substituir elements deteriorats, a fi d'assegurar l'estabilitat i seguretat de l'edifici i el manteniment de les seves condicions bàsiques d'ús, amb possibles modificacions menors de la seva estructura.
- Les obres pròpiament dites de Restauració, per tal de restituir un bé catalogat o parts d'aquest, a les seves condicions o estat original, comprenent a més, obres de consolidació o demolició parcial, justificades per la restauració, tot fent una lectura històrica de les diverses etapes de l'element.

b. Rehabilitació

Es defineix Rehabilitació com el conjunt de intervencions físiques que tenen per objectiu l'adequació, millora o actualització de les condicions d'habitabilitat, amb el manteniment de les característiques tipològiques de l'element, tot i incorporar nous possibles usos. Inclou els conceptes de Modernització, Reutilització i Reestructuració:

- Modernització: Millora de les condicions d'habitabilitat d'un edifici o d'una part dels seus locals, mitjançant la substitució o modernització de les seves instal·lacions i, fins i tot, la redistribució del seu espai interior, tot mantenint les seves característiques morfològiques.

- **Reutilització:** Adequació del bé protegit a uns usos més actuals i/o a les necessitats col·lectives. Destinació del bé a un altre ús, que en faci viable el manteniment i la gestió de l'element.

- **Reestructuració:** Transformació o adequació de l'espai interior de l'edificació, afectant als elements estructurals, causant alteracions en la seva morfologia. La reestructuració pot ser total o parcial, en funció del nivell d'afectació i buidat del seu interior però, en tot cas, no afecta les façanes.

c. Deconstrucció

Es defineix deconstrucció, com el conjunt de les intervencions físiques d'enderroc i demolició o substitució, total o parcial, de les edificacions catalogades on es contempli aquesta possibilitat.

d. Obra Nova

Es defineix Obra Nova, com el conjunt de les intervencions físiques que tenen per objecte les construccions de nova planta, sobre solars buits existents dins de peces considerades com a béns patrimonials o adjacents a peces catalogades, quan la seva fitxa així ho estableixi. També es consideren Obra Nova les noves edificacions que es construeixin sobre els solars que puguin resultar com a conseqüència de l'enderroc d'edificacions, conforme a la normativa d'aquest Pla.

e. Ampliació

Es defineix com Ampliació, aquelles intervencions físiques que tenen per objecte incrementar el volum construït d'un bé catalogat dins d'una parcel·la o l'ocupació en planta a partir d'edificacions existents.

f. Desplaçament

Es defineix com Desplaçament, aquelles intervencions físiques que tenen per objecte relocalitzar elements urbans que, pel seu interès cal conservar, preferentment, a prop de la seva localització original.

g. Reconstrucció

Es defineix com Reconstrucció, aquelles intervencions físiques, que tenen per objecte la reposició total o parcial d'un element concret o d'un edifici preexistent en el mateix lloc, reproduint les seves característiques morfològiques, mitjançant la reproducció del bé original.